

Önskemålet att kunna beakta hur behov och tillgångar av bränslen och drivmedel under en kris förändras över tiden har nödvändiggjort utvecklandet av en ny metod för beräkning av behovet av beredskapslager.

Under försöksverksamheten med långsiktig planering inom det ekonomiska försvaret har en dylik metod och erforderliga utgångsvärden successivt utvecklats och utnyttjats i perspektivstudiernas fas 2, programplaneringen samt i huvudsak även av 1975 års oljelagringskommitté.

Efter det nya energipolitiska beslut som förväntas under 1978 avses en revidering komma till stånd av det sk oljelagringsprogram för lagerutbyggnaden av petroleumprodukter och koks intill år 1985, som riksdagen fastställde som en del av 1977 års försvarsbeslut. Vid denna revidering torde, i enlighet med oljelagringskommitténs förslag, en översyn komma att ske av det underlag som kommittéen utnyttjade.

Avsikten med denna rapport är att ge en samlad redovisning av metod och utgångsvärden. Rapporten ingår som ett led i överlämnandet av ansvaret för modellen från ÖEF:s OA-grupp till dess blivande energibyrå.

Den i rapporten beskrivna modellen utnyttjas för att beräkna den lagerutbyggnad och de investeringar som erfordras för att täcka det behov av beredskapslager av bränslen och drivmedel som uppkommer om Sverige är indraget i krig eller vid krig i vår nära omvärld.

Behovet av fredskrislagring beräknas däremot på annat sätt och behandlas icke i det följande.